

Warszawa, dnia 31 października 2013 r.

Poz. 1279

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 24 października 2013 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Na podstawie art. 400a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia z zakresu ochrony środowiska będące inwestycjami służącymi redukcji emisji ze źródeł spalania paliw, udzielanej na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „pomocą”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy, oznacza to odpowiednio mikroprzedsiębiorstwo, małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3).

§ 3. 1. Pomoc może być udzielana na następujące rodzaje inwestycji:

- 1) przebudowa lub rozbudowa źródeł spalania paliw i systemów ciepłowniczych;
- 2) przebudowa urządzeń lub wyposażenie źródeł spalania paliw w urządzenia lub instalacje służące redukcji emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych;
- 3) konwersja źródeł spalania paliw na rozwiązania przyjazne środowisku;
- 4) inwestycje w produkcję skojarzoną energii elektrycznej i ciepła.

2. Pomoc może być udzielana w formie:

- 1) dotacji lub
- 2) pożyczek preferencyjnych, lub
- 3) preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 4) dopłat do oprocentowania preferencyjnych pożyczek lub preferencyjnych kredytów bankowych, lub
- 5) częściowych umorzeń pożyczek preferencyjnych lub preferencyjnych kredytów bankowych.

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

§ 4. 1. Do kosztów inwestycji zalicza się koszty poniesione bezpośrednio na:

- 1) prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne, projekty budowlane, raport oddziaływania na środowisko i inwentaryzację powykonawczą;
- 2) nabycie gruntu i przygotowanie terenu budowy;
- 3) nabycie lub wykonanie budowli i budynków;
- 4) nabycie maszyn i urządzeń, wraz z kosztami transportu, załadunku i wyładunku;
- 5) roboty budowlane oraz związane z instalacją i uruchomieniem urządzeń oraz całego obiektu;
- 6) obiekty i infrastrukturę związane z inwestycją, w tym zaopatrzenie w wodę, energię elektryczną, ciepło, gaz oraz przyłączenie do systemu odprowadzania ścieków, ogrodzenie, oświetlenie, zagospodarowanie terenu i obszaru ograniczonego użytkowania, urządzenia automatyki i sterowania, aparaturę kontrolno-pomiarową, zaplecze techniczne i laboratoryjne;
- 7) nabycie wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
  - a) będą wykorzystywane wyłącznie w przedsiębiorstwie, w którym jest realizowana inwestycja,
  - b) będą podlegać amortyzacji,
  - c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
  - d) będą stanowić aktywa przedsiębiorstwa, w którym jest realizowana inwestycja, i pozostaną w nim przez co najmniej pięć lat;
- 8) usługi niezbędne do realizacji inwestycji, w tym nadzór i badania potwierdzające osiągnięcie efektu ekologicznego.

2. Wartość kosztów inwestycji ustala się zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613).

§ 5. 1. Pomoc może być przeznaczona na:

- 1) dostosowanie istniejących źródeł spalania paliw do standardów ochrony środowiska określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących ochrony środowiska w zakresie emisji ze źródeł spalania paliw, zwanych dalej „standardami ochrony środowiska Unii Europejskiej”, na warunkach określonych w Traktacie o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej w załączniku XII w rozdziale 13 w sekcji D w pkt 2 w lit. a–c, lub
- 2) redukcję emisji zanieczyszczeń w stopniu wykraczającym ponad standardy ochrony środowiska Unii Europejskiej, lub
- 3) redukcję emisji zanieczyszczeń, w przypadku gdy nie zostały ustanowione standardy ochrony środowiska Unii Europejskiej;
- 4) wytwarzanie energii w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.

2. Pomoc nie dotyczy inwestycji realizowanych w zakresie działalności rolniczej obejmującej produkty, o których mowa w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. W sektorze rybołówstwa pomocy udziela się z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. UE L 223 z 15.08.2006, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisów Unii Europejskiej dotyczących analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury²⁾.

§ 6. 1. Pomoc, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 2–4, może być udzielona pod warunkiem, że wniosek o udzielenie pomocy został złożony przed dniem rozpoczęcia realizacji inwestycji.

2. Przez rozpoczęcie realizacji inwestycji należy rozumieć rozpoczęcie robót budowlanych lub zaciągnięcie zobowiązania do zamówienia urządzeń lub robót budowlanych.

²⁾ Wytyczne do celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE C 84 z 03.04.2008, str. 10).

3. W przypadku przedsiębiorcy innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca pomoc, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 2–4, może być udzielona, jeżeli z dokumentacji załączonej do wniosku o udzielenie pomocy wynika, że inwestycja bez pomocy nie byłaby w ogóle realizowana ze względu na jej niewystarczającą rentowność oraz że scenariusz alternatywny, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących pomocy państwa na ochronę środowiska, uwzględnia wymogi określone w tych przepisach³⁾.

§ 7. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli celem i efektem inwestycji nie jest wyłącznie redukcja emisji ze źródeł spalania paliw, zalicza się jedynie te koszty inwestycji, które prowadzą do redukcji emisji. Za koszty inwestycji prowadzące do redukcji emisji uważa się koszty, o których mowa w § 4, pomniejszone o wydatki na porównywalną pod względem technicznym inwestycję, która nie zapewnia zakładanej redukcji emisji.

2. W przypadku pomocy, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą ogranicza się do części przekraczającej koszty niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wymaganego przez obowiązujące standardy ochrony środowiska Unii Europejskiej.

3. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 3 i 4, zalicza się koszty określone w § 4, niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wyższego od stopnia ochrony środowiska, który byłby możliwy do osiągnięcia bez uzyskania pomocy.

4. Koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą pomniejsza się o planowane w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji obiektu będącego przedmiotem inwestycji:

- 1) dochody wynikające ze zwiększenia zdolności produkcyjnych;
- 2) oszczędności w ponoszonych kosztach;
- 3) dochody z dodatkowej produkcji pomocniczej.

5. Wartość kosztów inwestycji oraz uzyskiwanych dochodów i oszczędności dyskontuje się na dzień udzielenia pomocy z zastosowaniem stopy dyskonta równej stopie bazowej, ustalonej przez Komisję Europejską i publikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, powiększonej o 100 punktów bazowych.

§ 8. 1. Intensywność pomocy, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1–3, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać 50%.

2. Intensywność pomocy, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 4, liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, nie może przekraczać 60%.

3. W odniesieniu do pomocy, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 2–4, jej maksymalną intensywność podwyższa się o:

- 1) 10 punktów procentowych – w przypadku średniego przedsiębiorcy;
- 2) 20 punktów procentowych – w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy.

§ 9. 1. Pomoc może być udzielana, jeżeli stanowi uzupełnienie środków własnych.

2. Za środki własne uznaje się środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w ramach udzielonego mu wsparcia ze środków publicznych.

§ 10. 1. Pomoc podlega sumowaniu z inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis* udzielaną na te same koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

2. Całkowita wartość zsumowanej pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy określonej w § 8.

3. Jeżeli całkowita wartość zsumowanej pomocy, o której mowa w ust. 1, przekracza 7 500 000 euro, pomoc podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

³⁾ Wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz. Urz. UE C 82 z 01.04.2008, str. 1).

§ 11. 1. Pomoc dla przedsiębiorcy innego niż mikroprzedsiębiorca lub mały przedsiębiorca, znajdującego się w okresie restrukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej, o której mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁴⁾, podlega notyfikacji Komisji Europejskiej jako pomoc indywidualna.

2. Pomoc nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej jako pomoc indywidualna w przypadku, gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zamierza skorzystać lub korzysta z indywidualnej pomocy na restrukturyzację, jeżeli wraz z notyfikacją projektu pomocy indywidualnej na restrukturyzację informacja o pomocy została przekazana do Komisji Europejskiej, lub
- 2) prowadzi działalność w sektorze górnictwa węgla.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, pomoc może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską pomocy indywidualnej na restrukturyzację.

§ 12. Wnioski o udzielenie pomocy złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia rozpatruje się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2013 r.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.⁵⁾

Minister Środowiska: *M. Korolec*

⁴⁾ Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2, z późn. zm.).

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 5 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi redukcji emisji ze źródeł spalania paliw (Dz. U. Nr 209, poz. 1517 oraz z 2009 r. Nr 162, poz. 1294), które utraciło moc z dniem 31 grudnia 2012 r.